

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra YRSA

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter V", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter V*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-oehl05val-shoot-idm139703312163440.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter V

allene.

☒ Med Skræk idag jeg nærmer mig, med sagte Trin,
Den Hule, som i femten Aar mit Blik ei saae;
Hvor Havets Frue bragte den Fortvivlede
Til Lyset atter; hvor hun tog Vantrevningen
Af Olufs Arm, og rakte den til Fiskeren.
Den Skam, som holdes hemmelig, er evig Skam,
Og farver Kinderne med sit dunkle Valmublod
Hvergang den mindes. - Her jeg Tangkiær Eden svor,
At hade Helge, hade Helges Slegfredbarn;
At skiænke hende Hævnen. - Femten Somre svandt
Frydløse, uden Blomst for mig; skiøndt atter klædt
I Silkekiortel, med det blanke Staal paa Bryst,
Og Tindingen krandsset med den gyldne Kongering.
Som Ørnen, før, der føler i Naturen sig
Dens Herrefugl, forlader let sin Rede hist
Paa Klippen; flagrer over Skov, langs Kysterne
Paa Jagt, let baaret af sit strakte Vingepar,
Saa stormed Oluf før til Dyst; - nu daler hun!
Og tungt især idag det bange Hierte slaaer.
En Havmand banked paa mit Buur ved Midienat,
Jeg aabned det; da stod han med sit sorte Skiæg
Halvrest i Vandet, gav mig en Blodmuslingskal,
94 Og sang: Fru Tangkiær venter Dig ved Hvælvingen
Før Sol gaaer ned i Morgen. - Rædsomt hvælver sig
Den mørke Hal som Helheim. Intet Godt den spaaer.
Det blinker svovlbleat giennem Hulen; Torden lød.
Hun kommer - ha jeg frygter hendes Øiesyn.
Kom hun dog som en Qvinde skiøn, som før hun kom!
Jeg frygter hendes Slangekrop. Der er hun alt!
En deilig Viv; men Falskhed under Hiertet slaaer;
Og sine grønne Lokker dækker snildt hun med
Guldvirkte Næt, bekrandst med Sivets Purpurblomst.